

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbančovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu **S.**, so sídlom M., IČO: X., zastúpeného **doc. JUDr. R., PhD., JSD.**, advokátom advokátskej kancelárie P., spol. s r. o., so sídlom B., IČO: X., proti žalovanej **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova č.8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 01. júla 2008, č. RL/35/2008 a o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/135/08-50 zo dňa 29. septembra 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/135/08-50, zo dňa 29. septembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalobcu doc. JUDr. R. vo výške 145,85 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 29. septembra 2009 Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej zo dňa 01. júla 2008 č. RL/35/2008 a vec vrátil jej na ďalšie konanie.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že predmetom prejednávania veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovanej - Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) vo veci správneho konania č. 121 - PgO - 1778/2008 a rozhodnutie Rady č. RL/35/2008 zo dňa 01. júla 2008. V tomto konaní Rada ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“) postupujúc podľa § 71 zákona o vysielaní a retransmisii vydala rozhodnutie podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii, ktorým uložila žalobcovi sankciu - upozornenie na porušenie zákona za porušenie povinnosti uvedenej v § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii tým, že dňa 15. februára 2008 o cca 12:30 hod. odvysielala na programovom okruhu R. politicko – publicistický program „Z prvej ruky“, v ktorom nebola zabezpečená objektívnosť a nestrannosť daného programu.

Citujúc judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok z 25. júna 2002 sp.zn. 4SŽ/27/02 uverejnený pod č. Rs 55/2003 v Zb. sr. č. 3/2003 str. 59), v zmysle ktorej *upozornenie je samostatným druhom sankcie a svojim charakterom je výchovným opatrením, ktorého cieľom je výlučne prevencia; svoju úlohu splní len vtedy, ak obsahuje poučenie, postup a navedenie pre ďalšiu činnosť; u vysielateľov totiž nemožno očakávať, že rovnakú povinnosť porušia tou istou reláciou alebo príspevkom; teda upozornenie musí stanoviť jasné pravidlá pre ním riešený typ programu najmä, ak k porušeniu povinnosti došlo spôsobom spracovania alebo prezentácie*, Krajský súd v Bratislave uviedol, že odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia takéto pravidlá neobsahuje.

Prvostupňovému súdu tiež nebolo zrejmé, či žalobca má možnosť zaradiť do vysielania programu („Z prvej ruky“) reakciu dotknutých osôb a akým spôsobom by takéto vstupy žalobcom boli zabezpečené. Podľa krajského súdu neboli splnené predpoklady na vyvodenie zodpovednosti žalobcu formou uloženej „pokuty“ (správne malo byť „upozornenie na porušenie zákona“ alebo iba „sankciu“).

Vzhľadom na uvedené, po naštudovaní administratívneho spisu, rozhodnutia žalovaného, žaloby a vyjadrenia žalovaného dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného treba zrušiť, pretože rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Na záver krajský súd uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), pretože žalovaný možnosť upravenú v uvedených ustanoveniach správneho poriadku žalobcovi dal, čo vyplýva z administratívneho spisu.

Rozhodnutie o náhrade trov konania Krajský súd v Bratislave odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 OSP vychádzajúc z toho, že žalobca v konaní mal úspech.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie.

Podľa názoru žalovanej krajský súd nesprávne právne posúdil skutkový stav veci, na základe čoho dospel k vydaniu nesprávneho a nezákonného rozhodnutia.

Žalovaná má za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Má za to, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu, zisteného v zmysle ustanovení správneho poriadku, a že žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím, ani postupom správneho orgánu, a že napadnuté rozhodnutie žalovanej a jej postup je v súlade so zákonom a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa v zákonnej lehote proti odvolaniu žalovanej písomne vyjadril a navrhol odvolanie žalovanej zamietnuť z dôvodov, že žalovaná sa odvolaním domáha zrušenia napadnutého rozsudku napriek tomu, že pri uvedenom odvolacom dôvode podľa § 221 ods.1 OSP to nie je možné. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie nie je žalovanou odôvodnené a neobsahuje návod pre žalobcu, ktorý by mohol považovať za jasné pravidlá pre riešený typ daného programu. Uviedol, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave považuje za vecne správny, vydaný v súlade so zákonom a navrhuje napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP) a odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa (§ 250ja ods. 2 veta

prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii vysielateľ je povinný zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko – publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitným predpisom rada ukladá sankciu – upozornenie na porušenie zákona.

Z obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zistil, že správne konanie bolo začaté dňa 29. apríla 2008 na podnet Rady, ako orgánu príslušného podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. n/ zákona o vysielaní a retransmisii, pre dôvodné podozrenie z porušenia povinnosti ustanovenej v § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii tým, že dňa 15. februára 2008 žalobca na okruhu R. o cca. 12:30 hod. v rámci programu „Z prvej ruky“ odvysielal diskusiu s tromi hosťami, obsahom ktorej boli otázky týkajúce sa aktuálneho spoločenského vývoja krajiny, a to:

- novela zákona o dôchodkoch a odchodu ľudí z „druhého piliera“,

- návrh tlačového zákona,
- obnovenie kandidatúry strany Smer – SD v Strane európskych socialistov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že predmetom preskúmavacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím č. RL/35/2008, žalovaná uložila žalobcovi sankciu - upozornenie na porušenie zákona podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii, za porušenie ustanovenia § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii (nie „pokutu“, ako v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza krajský súd).

Z ustanovenia § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii vyplývala pre vysielateľa povinnosť v odvysielanom programe **zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť**, pričom v zákone o vysielaní a retransmisii absentuje ich výklad a nie sú dané jasné pravidlá pre posudzovanie konkrétnych programov z hľadiska objektívnosti a nestrannosti. Táto absencia poskytuje Rade, ako aj súdom, preskúmavacím jej rozhodnutia, vlastný samotný výklad pre konkrétne typy programov.

Je preto potrebné vždy daný výklad vysvetľovať špecificky na konkrétny odvysielaný typ programu tak, aby z následného rozhodnutia konštatujúceho ich porušenie bolo zrejmé nielen, že správny orgán vzhladol zo strany vysielateľa nerešpektovanie objektívnosti a nestrannosti príspevku, ale aj reálne uskutočniteľný návod spejúci k zabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti v budúcnosti vysielaných typov daných programov, keďže upozornenie, ako je už citované vyššie, je **výlučne výchovným opatrením s cieľom prevencie** a túto úlohu môže splniť len vtedy, ak obsahuje poučenie a navádzacie postupy pre ďalšiu činnosť, pričom musí určitým spôsobom stanoviť jasné pravidlá pre nim riešený typ programu (bližšie pozri Rs 55/2003).

Najvyšší súd rovnako ako krajský súd však požadované výchovné atribúty v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovanej nenachádza.

Podľa názoru najvyššieho súdu nie je možné hodnotiť jednotlivé vyjadrenia komentátorov v danom type programu izolovane, ale je potrebné ich hodnotiť v kontexte celého obsahu programu.

Stotožňujúc sa s názorom krajského súdu ani najvyššiemu súdu nie je zrejmé, ako by bolo možné do vysielania tohto typu programu „Z prvej ruky“, zaradiť reakciu dotknutých predstaviteľov (predstaviteľov vlád, strán, medzinárodných organizácií, dotknutých asociácií, poslancov a samotného premiéra) a akým spôsobom by takéto vstupy mala dramaturgia žalobcu zabezpečiť. Vychádzajúc z toho, že daný program vysielaný v piatok je koncipovaný tak, že v piatok majú priestor na diskusii komentátori (hostia), ktorí komentujú zúčastnených aktérov politických rozhodnutí v priebehu týždňa a podľa doterajších postojov dávajú predpoklad, že diskusia bude odrážať pluralitu názorov, a že pozvaní hostia môžu svoje názory a argumenty prezentovať priamo, naživo a bez akéhokoľvek vytrhnutia z kontextu a navyše s možnosťou reagovania na otázky poslucháčov.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Krajský súd v Bratislave v odôvodnení svojho rozsudku postup žalovanej podrobne vyhodnotil a právne posúdil správne. Pokiaľ ide o skutočnosť, že žalovanou uloženú sankciu označil krajský súd nesprávne ako „pokutu“, táto chyba v danom prípade nemala na správnosť jeho rozhodnutia vplyv (§ 212 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Takto potom Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalovanej vznesené v odvolaní nie sú opodstatnené a nie sú spôsobilé privodiť ani zmenu ani zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Preto v zásade sa stotožniac s právnym posúdením veci krajským súdom uvedeným i v odôvodnení jeho rozhodnutia, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal v zmysle § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, ich náhradu v sume 145,85 eura na základe vyčíslenia žalobcom (§ 151 ods. 1 a ods. 4 OSP v spojení s § 211 ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP), a to za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie sa k odvolaniu žalovanej z 10.12.2009 á 115,90 eura + 1 x režijný paušál á 6,95 eura, spolu 122,85 eura + 19 % DPH z tejto sumy t. j. 23,34 eura, spolu 146,19 eura, to všetko podľa § 11 ods. 3 (t. č. ods. 4), § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 19 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (do 31.05.2010).

Nakoľko právny zástupca žalobcu vyúčtoval sumu 145,85 eura najvyšší súd s ohľadom na ustanovenie § 151 ods. 1 OSP v spojení s § 212 ods. 3 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) mu priznal ním takto požadovanú sumu.

Náhradu trov konania zaplatí žalovaná na účet, resp. k rukám právneho zástupcu žalobcu (§ 49 ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 212 ods. 3 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková